

JUSTÍCIA

Més règim obert per a la reinserció dels presos

Les entitats socials reclamen ajudar els interns a reincorporar-se per garantir la seguretat ciutadana

PAU ESPARCH
BARCELONA

“L’estigma penitenciari encara pesa molt, i les persones que han estat a la presó han de tenir una segona oportunitat”. Així ho va defensar la presidenta de la Taula d’Entitats del Tercer Sector de Catalunya, Francina Alsina, que va afegir que s’ha d’evitar que els presos “es trobin sols” quan deixen d’estar entre reixes. La Taula va presentar ahir, en una jornada organitzada amb la col·laboració del diari ARA, un estudi sobre l’acompanyament a les persones quan surten de la presó. L’informe, basat en 25 interns –13 de Can Brians i 12 de Ponent– que l’any passat van sortir de la presó, ha servit per evidenciar que si els presos tenen una xarxa familiar, la reinserció és més fàcil. Com que l’estudi també ha detectat que la presó dificulta mantenir els vincles amb la família i les amistats, les entitats socials reclamen que el 20% dels interns puguin estar en un règim obert de tercer grau; és a dir, que només hagin de dormir entre reixes.

Del total de presos als centres penitenciaris de Catalunya, l’informe ha recollit que l’any 2015 un 16% dels interns estaven en règim obert, mentre que el 2016 eren el 17%. Un dels autors de l’estudi, Emili Grande, de la Fundació Desenvolupament Comunitari, va subratllar que “costa d’assolir” que els interns en règim obert suposin el 20%. “Seria molt important que, al final del

compliment de la condemna, el tercer grau fos més ampli”, va apuntar Grande. En aquesta línia, el coordinador de serveis de justícia de Suara Cooperatives, Sergi Fortià, també va reivindicar que les persones surtin de la presó “com més aviat millor”. Fortià va afegir que el 97% dels permisos que es donen als interns “es desenvolupen sense incidències” i va considerar que la re-

inserció és necessària per garantir la seguretat ciutadana.

El director de Centres Penitenciaris a Catalunya, Amand Calderó, va recordar que 7 de cada 10 presos no són reincidents. A més, si els interns han estat en tercer grau, 8 de cada 10 no són reincidents. “Hem de treballar per ampliar el percentatge de presos en règim obert”, amb l’acompanyament de les entitats socials,

El debat de la jornada del tercer sector celebrada ahir a l’Ateneu Barcelonès.

PERE TORDERA

va reconèixer Calderó amb els resultats de reincidència. De fet, l’estudi ha valorat la reinserció dels presos en funció de la feina, l’habitatge, la situació econòmica, la salut, la documentació –en el cas de les persones d’origen estranger és clau estar empadronat– i l’arrelament. Alguns elements que faciliten la reinserció són disposar d’una feina o una prestació, tenir un habitatge propi o la casa d’un familiar o un amic per viure, tenir els papers en regla i comptar amb l’ajuda d’un nucli de persones.

L’impacte de la tecnologia

A la jornada, la Taula del Tercer Sector va reivindicar el seu paper en la inclusió dels presos. “Tenir l’acompanyament adequat pot marcar la diferència i així no es perpetua una condemna per a tota la vida”, va defensar la vicepresidenta de la Taula, Sonia Fuertes. Les entitats demanen que els interns “es puguin reincorporar a la societat i es combati l’estigma penitenciari”. Un dels efectes d’estar entre reixes s’ha accentuat els últims anys: com que la tecnologia ha avançat molt, això suposa un impacte per als presos, que es veuen obligats a reciclar-se per saber utilitzar el mòbil o l’ordinador. Però una voluntària de presons, Roser Garcia, de Justícia i Pau, va subratllar que els interns que pateixen més estigma són els condemnats per agressió sexual. “El ressò mediàtic fa molt mal. Quan surten de la presó hi ha d’haver suport social”, va concloure Garcia. —

UNIVERSITATS

La UPF és la millor de l’Estat per sisè any seguit

L.V.
BARCELONA

La Universitat Pompeu Fabra (UPF) és la millor universitat espanyola per sisè any consecutiu, segons el U-Ranking 2018, que analitza 61 universitats públiques i privades que representen el 95% del sistema universitari espanyol.

Aquesta llista, elaborada per la Fundació BBVA i l’Institut Valencià d’Investigacions Econòmiques (IVIE), ordena les universitats en funció de 25 indicadors que analitzen el rendiment docent, d’investigació i d’innovació i desenvolupament tecnològic, corregint la mida de les universitats per fer-les comparables entre si. Segons la llista, la UPF és el campus més rellevant pel seu alt rendiment d’investigació, l’orientació internacional i el gran pes que hi tenen els estudis de màster i docto-

rat, així com la simplificació dels seus sistemes de governança.

L’informe també revela que el sistema universitari més potent pels seus resultats és el de Catalunya, i catapultada en les tres primeres posicions dues facultats catalanes. Si la medalla d’or és per a la UPF, en segon lloc empaten la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i la Carlos III de Madrid, i en tercer lloc hi ha la Politècnica de València. Es consolida, doncs, el lideratge dels centres catalans, com també va apuntar fa unes setmanes la Fundació CYD quan va publicar que sis de les deu universitats espanyoles amb més rendiment són catalanes.

No només el sistema universitari català encapçala la llista. El rànquing també demostra el lideratge de les universitats públiques. De fet, el director d’investigació de l’IVIE, Francisco Pérez, va explicar que el sistema públic té un avantatge de 16

punts percentuals per sobre del privat, però que això no vol dir que en tots els aspectes siguin millors. Per exemple, les universitats privades destaquen més en docència, però punxen en innovació, desenvolupament tecnològic i investigació. Així, la UPF destaca bàsicament en in-

La Universitat Pompeu Fabra, la més ben puntuada.

R.MARIGOT

vestigació –com la UAB i l’Autònoma de Madrid–, mentre que les politècniques i la Carlos III són fortes en activitats d’innovació i desenvolupament tecnològic. Les universitats privades més ben posicionades són la de Navarra (cinquena) i la de Deusto (sisena).

En canvi, la Universidad Europea Miguel de Cervantes és el centre més mal puntuat per aquest rànquing.

El sistema millora un 26%

L’informe ha estat dirigit, a banda de Pérez, pel professor investigador de l’IVIE Joaquín Aldás. Tots dos van repassar l’evolució del rànquing i van assenyalar que no hi ha grans variacions respecte a l’edició del 2017. En canvi, van apuntar que sí que han detectat una millora del 4% cada any entre el 2010 i el 2016 dels centres universitaris espanyols. En total, la millora global en aquests sis anys és del 26%.

L’estudi posa de manifest que el salt ha sigut més accentuat en la dimensió investigadora (4,5%) que en la docent (3,6%) i que arriba a gairebé totes les universitats i sistemes universitaris regionals. —